

SADRŽAJ:

Увод

Људи од свог постанка имају потребу за комуникацијом. Пошто нису увијек били у могућности да остваримо директну вербалну комуникацију, због географске раздвојености, користили су се разним помагалима да би ступили у контакт и остварили жељену комуникацију. Тако су се користили звучним, видним и другм сигналимa да би пренијели поруку. Сви смо имали прилике да на филмовима видимо како су Индијанци на Дивљем Западу комуницирали димним сигнлаима, бубњевима, касније су дошли први телефон, телефакс итд.

Развојем људског друштва развијале су се и телекомуникације, па тако од неких примитивних направа као што су били Белов телефон, прве телефакс линије дошли смо до система као што су мобилни телефон и интернет који кориснику омогућавају пуни комфор приступу разним мултимедијалним садржајима, као и мобилност крајњег корисника. Такође, телекомуникације су постале једна од најразвијенијих и најпрофитабилнијих грана свјетске привреде, па не треба занемаривати и економски аспект телекомуникација, јер су приходи од телекомуникација сваке године све већи.

У овом раду ће бити обрађени основни појмови у телекомуникацијама, модерним телекомуникацијама, као и однос телекомуникација и економике и социолошки утицај телекомуникација.

2. Појам телекомуникација

Телекомуникације потичу од грчке ријечи "tele" што значи удаљен, и од латинске ријечи "communicare" што значи заједно радити, саопштити. Данас се под појмом телекомуникација подразумијева свака размјена информација, помоћу технолошки достигнућа, која су у протеклих неколико деценија много напредовала. Неки почетак телекомуникација, онаквих какве их ми знамо, се везује за научника Бела и телефон, те телеграфију. Наставак је ишао преко првог рачунара, појаве интернета, мобилног телефона итд.

Један телекомуникациони систем се састоји од три основна дијела:

предајник (енгл. transmitter) – узима информацију и претвара је у сигнал
преносни медијум – преноси сигнал од извора информације до дестинације
пријемник (енгл. receiver) – прима сигнал и конвертује га у информацију

Слика 1. Блок шема телекомуникационог система

Овај систем можемо описати на примјеру телевизије или радија, гдје је предајник торањ на некој коти, док је преносни медијум ваздух, а пријемник је ТВ или радио апарат. Често су пријемник и предајник комбиновани у једном уређају (енгл. transceiver), на примјер мобилни телефон.

Пошто сигнал може бити аналогни и дигитални, тако и телекомуникације можемо подијелити на аналогне и дигиталне. Аналогне телекомуникације су задржале највише у области јавног телевизијског емитовања, док су дигитални сигнали највише заступљени у области телефоније и интернета.

Слика 1. Аналогни сигнал

Слика 2. Дигитални сигнал

Такође један битан појам у телекомуникацијама је и мрежа, која је скуп више елемената (предајника, пријемника, спојних путева, појачавача и сл.), а превенствено је намјењена за пренос информација и доставу сервиса крајњем кориснику. Мреже за поједине сервисе су некада биле раздвојене, па смо тако некада имали посебно телефонску мрежу, телеграфску, рачунарску, радио итд. и свака је имала одвојену инфраструктуру, те ради тога су биле доста гломазне, нерационалне и скупе за одржавање. Данас смо свједоци интеграције мрежа, што је довело до поједињавања сервиса и трошкова одржавања мреже, а преко једне инфраструктуре имамо више сервиса тако

напр. преко телефонске линије ADSL нам омогућава да у исто вријеме причамо телефоном, претражујемо интернет, гледамо телевизију итд.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com